

SENSASJON! SENSASJON!

Norsk satellitt skutt opp fra Alta i natt!

Signaler observert for flere timer siden

Tidlig i morges hadde redaksjonen en telefonsamtale med en representant for Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab. Og denne uttalte: Det er en stor glede for oss nordmenn å kunne konstatere at vi endelig har nådd det mål vi engang satte oss: Å få opp en norsk måne.

Allerede i 1953 ble de første planene utarbeidet, og nå, etter fem års vitenskapelig slit, er det blitt realisert. La meg derfor, på vegne av alle nordmenn, få sende de hjerteligste lykønskninger til den mann som sammen med sin stab har mestret denne kolossale oppgaven for Norge og NATO, lektor Taraldsen.

Før denne telefonsamtalen hadde vi imidlertid hatt et lite intervju med hovedmannen bak det luccie. Ved tre-tiden, like etter at ansånen var skutt opp, var vi ved skolen. Inne på fysikksalen traff vi en høy kar som så ualminnelig trett og sliten ut.

«La oss få gratulere med suksessen», sa vi.

«Skarte væra en tår?» spurte Taraldsen. Han skjenket seg selv en kopp fra apparatet, kokkapparatet, inne på fysikksalen. Vi betakklet oss. Mannen kunne saktens trenge dråpene sine selv, etter en slik natt.

«Dere kan jo se dere rundt så lange», sa han så. «Har noen notater å arbeide med i mens?»

Vi så oss rundt. De svartede veggene var om mulig enda svartere enn før. Antagelig hadde forbrenningsgassene fra den usiktede satellitt trengt inn helt ute fra skolegården og dekket de grå hundertpittlete med et skittent lag. Ellers så vi en mengde kolber, og også en del kanner og større fat,

Taraldsen opplyste at de hadde inneholdt brennstoffer alle sammen. Vi fant det nå på tide å forhøre oss nærmere om denne satellitten, og Taraldsen la ut:

«Det er altså en femtrinnsrakett som har fått føre månen dit den nå er. Det hadde vi hatt klart for oss hele tiden. Som kjent har russene og amerikanske eksperimenter med tretrinnsraketter, men som alle vet, er satellittene kommet med en etter en. Derfor fant vi ut at vi altså måtte ha noe bedre enn som så. Og det var naturlig å tenke på en rakett med flere enn tre trinn. Vi venter oss meget av dette eksperimentet.»

«Og brennstoffer, er det noe spesielt med dem?»

Før så vidt ikke. Første trinn ble drevet med en blanding av parafin og sidolje. Den norske sidoljen er som kjent meget eksplosiv. I annet trinn brukte vi en ekstrakt av bensin og 4711, hvilket også ga et meget godt resultat. Det tredje trinnet ble drevet utelukkende av fineste vare, jeg vil ikke si noe bestemt om kvaliteten. Men det kan jeg si, at produktet i dette tilfellet er blitt produsert her ved skolen. Og hittil ser det som sagt ganske lyst ut. Hjemmelaget er alltid best, husk det. I fjerde trinn, tjå, først visste vi sant å si ikke hva vi skulle bruke til drivstoffet. Men så fant vi på noe genialt, da, der dere. Vi fikk mistenningen over de høye skattene til å løfte dette neste- og på mange måter av- gjørende trinnet.

Og det ble nesten katastrofalt. For fjerde trinn steg uskikkelig høyere enn beregnet, og et tybelykk så det ut som om satellittene alle dens viktigste apparater og instrumenter

skulle forsvinne helt ut av elektronradar-skjermen. Det så faktisk mørkt ut.

«Og så, hva skjedde så?»

«Vi tror det var femte trinn som berget prosjektet. Der hadde vi nemlig et helt enesidende produkt til drivstoff. Vi, skolens lærerkollegium, hadde i fellesskap utarbeidet et nytt drivstoff som vi også hadde tatt patent på. Noe navn har det ennå ikke, og formelen er for lang til at jeg kan komme med den her. Og dette drivstoffet berget oss.»

«Hvordan det?»

«Jo, det virket sant å si litt annerledes enn vi opprinnelig hadde tenkt. Vi hadde regnet med at det skulle gi satellitten en akselerasjon av 1784 m/s². Da ville satellitten etter planen gått inn i den bane vi hadde regnet oss fram til.»

«Nå?»

«Tenk dere. Satellitten fikk en retardasjon på 1996 m/s². Derved oppnådde vi å se at hele dingsen ble bremset opp, vart nye drivstoff oppvåde altså misstemningen over de høye skattene. Alt ble vellykket. Min måne skinner blank og strålende der oppe. Alt ble vellykket. Alt ble vellykket. Alt ble —»

«Ja, vi skjønner det nå. Og signaler, har dere observert det?»

«Foreløpig ikke. Men vi venter dem hvert syeblikk nå.»

«Jaja, Taraldsen. Tak for opplysningene og enda for gullene og Gratulerer». Og dermed gikk vi —»

S i s t e t Ved femtiden kunne en bonde i Refsdalen melde at han hadde registrert de ventede signaler. Det var bare ett signal: Ett nærmest bemøielikkende brak som gjentok seg

med to sekunders mellomrom. Og det var alt.

Men den samme iaktaker kunne også melde at han samtidig hadde observert et slags himmellege, en komelikkende gjenstand, som slo inn i fjøset hans og der antente en mindre brann, samt tok en slørre kvige av dage.

Saken er under etterforskning. Men dette har igjennom mindre å gjøre med vår rapportasje, så vi slutter nå. Punktum.

Chicago-Bill, Nord-Nor- eneste og største hóp i boksing under olympiaden i 1968.

Vekt: 102 kg.
Høyde: 6 fot.
Aksjonsradius: 5 meter.

Han ligger for tiden i 3rd trening på sin farm 0,26 på Sontrum. Her er Chicago-Bill knipset idet han parerer et slag fra sin sparringpartner med venstre side av nesen. (Slaget hadde ingen virkning).

Chicago-Bill fikk bare en liten «bulke», men hans sparringpartner ble senere helt maltraktert av en eneste rett høyre fra den store Chicago-Bill.

RØD MIX

DAGENS AKTUELLE
ORGAN

Ansvarlig redaktør:
Kjell-Torger Flomstad

Medredaktører:
**Agnes Hofseth
Arvid Mauseth
Annonesjef:
Harold Paulsen**

Sensur:
Rektor E. Borlindhuug

Formannen har ordet

Det er i år 22 elever som skal opp til examen artium ved F.O.G., henholdsvis 15 på realinjen og 7 på engelskinjen. Vi må gå nokas lang tilbake for å finne et russeull som samme størrelse.

Elevene ved skolen kommer stort sett fra hele Finnmark, men i 5. klasse i år har vi hele fem stykker som er bosatt i Troms fylke. Den sørligste av artianerne hører hjemme Lyngen, mens den østligste har sitt hjemsted i Vadsø. Det er ganske alvorlige avstander det her er tale om.

Klassen som går ut i år har godt ord på seg. Dette er ikke sagt for å skryte. Vi har alltid forsøkt å holde oss på best mulig fot med lærerne. Det lønner seg i det lange løp. Vi vil også prøve å etterlate os det best mulige inntrykk både ved skolen og blant bygdefolket. Russerveier, russeavis, russetale, russetter og russemoro er uvesentlige ting, men det er gjerne disse faktorene som fester seg i folks hukommelse. Det som virkelig teller er langt viktigere ting, som f. eks. det at vi har lært noe av disse 5 årene og at vi kan forlatte Alta i den beste forståelse med lærerne.

For dem som ikke er hjemmehørende i Alta har skoletiden nok vært stri mange ganger, men takket være de greie venskapene har årene gått lettere. Jeg sender her på vegne av alle hvideboere i 5. gymnas den hjertelegste takk for all bistand og velvilje fra deres folkens side. Det var nok mange ganger et stykkejærn eller andre ting han måtte være oppradd for. Det hendte vel at det lot seg ordne med en liten utsettelse med betalingen av huseida. Og så til slutt ikke å forlemme de gangene han lå sjuk og ble stelt og hjulpet på alle måter.

Slike ting glemmes ikke på lett. Vortfolkett mottar kanskje sjelden håndgripelighet, men jeg vil dere skal vite at dere ikke glemmes. Takk skal dere ha!

Og så skolen. Disse lave, usigelig triste brakkene som likevel har en egen sjarm. Det har nok vært sagt mange stygge ting om F.O.G. i løpet av årene, både med rette og urette. Men skoletiden vil nok komme noen av de gledeiligste minne-

Program for dagen

(Godkjent av sensuren →)

- 02.00: Kimer i klokker, nei hold opp for pokker!
05.02: Bøljer i senga.
03.00: Våkner endelig etter 5-års dvale.
6.40: Vi mixer. (Maling —).
04.10: Bygda smykkes å la Picasso.
05.00: De små jævlere plager de store. Lærerne ser rødt.
05.05: Vi leser pent for maten.
07.00: Hurra, nå minner vi dvergene ut —.
06.00: Russen heiser det røde flagg ved F.O.G.
Det røde flagg og russetanten!
10.00: Det går et stille tog... Russen i-og-om-tåget.
10.05: Russen spør flyveblad blant kommunistene.
14.00: Dram m/middag.
16.00: Lektorene spiser i toget med jakrem og flagg.
Russen biler.
16.05: Mere flyveblad Redaksjonskomiteen i dekning.
16.30: Russeformannen strar perler for sin.
17.00: Kaffe, kakker og medisiner. Hals og tær pleies.
18.00: Her nå noe gjøres —.
18.30: Støttet!
19.04: Værmelding: Temperaturen antas å stige noe i Nord-Norge kommende dagn.
20.00: Vi exporterer.
21.00: Bedre med et lærke i handa enn ti på polet.
21.30: Suss meg russ.
22.00-24.00: Rock, jutterug, polka, swing, vals, tango, sakte vals, slowfox, sakte slowfox, saktere — Hysj!
00.00: Skål for den attende.
00.20: Jo vi elsker.
01.00: A, evj vel meg eit spann —.
01.30: Noen får lyst til å holde taler, andre er ikke lengre i stand til det (a. På bordet. b. Under bordet).
02.30: Bases den som høres høst.
02.00: «Bare en liten tur, da» —.
03.15: Nær jærnetpelt falder —.
04.00: Nå spretes lavt og ofte.
05.00: Dagbrevking.
06.00: Hurra for den 98-9-9-9-østtende!!

19. mai.

- 14.45: Førstemann opp.
— og utover dagen: Arsmøte i Tømmermennens faglige Landsosnissasjon.

Rettt til forandringer i programmet forbeholdes.

Mysteriet med de flyvende tallerkner oppklart!

Det er ganske lenge siden den første flyvende tallerken ble tatt på vår klode, og i tiden fra 1 til 10 år har en mengde vitenskapsmenn og astronomer forsøkt å finne ut hvorfor de kommer, hvilken drivstoff de benytter, hvilken form de har osv. Enkelte detaljer om disse himmelgenemene har vitenskapen klart for seg, men det er også alt. Ellers har det ikke vært noe positivt og det store hovedproblemet, hvor de kommer fra, har intill i dag vært vitenskapsens store gåte. En del teorier har riktignok vært satt fram, men felles for dem alle er at de både er selvmotsigende og fantasilse, for ikke å si absurde.

Vi kom tilfeldigvis over flere artikler som behandlet teorier, og under lesningen slo det oss straks hvilken håpless og forvilt stemning de forskjellige forfattere befant seg i. Det virket som om vitenskapen helt hadde gått opp å lase dette problemet, og det gjorde oss usigelig vondt. Vi slanke straks at artiklene var et siste nød-rapp om hva ikke bare nasjonene, men hele menneskeheten er et så viktig spørsmål.

Hylbifest

Flasker. Glass.
Flieire. Meire.
Full og gæien
ligg og så på valen.
Gått. Flasker oppreist står.
(Fritt etter Lektor-visa).

for oss senere i livet. Derfor vil vi takke lektorene med rektor i spissen og ønske dem lykke til i sin bygget på Centrum når den tid kommer!

O.-J. B.

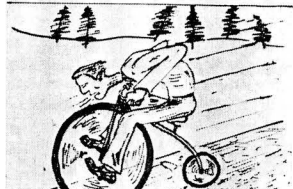
rens, men hele menneskehetens ære sto på spill. Situasjonen var meget alvorlig, og derfor ble det av sammenkalle til et plenumsøte. Det ble satt fram forslag om å la et par av reistene ta seg av problemet, og forslaget ble vedtatt med knapt flertal.

Dette høres kanskje enkelt ut. Men leserer, skal vite at forslaget støtte på sterk motstand fra en fanatisk fraksjon innen rusen, så sterk var motstanden at de vanskeligbetene vi senere støtte på under selve problemløsningen var for intet å regne i sammenligning. Etter en urolig debatt ble det så vedtatt at formannens dobbeltstemme ikke skulle gjelde denne gangen, siden han går på engelskinjen og altså mangler de nødvendige kunnskaper om et så viktig spørsmål.

Deretter begynte den egentlige debatten.

Det vil muligens interessere leserne å få vite litt om de argumenter opposisjonsfanatikene førte i marken. Mens forslaget stiller først og fremst stilt på spill, fremholdt opposisjonen at skolens ære også sto på spill, og at samtlige derfor heller burde pugge til eksamen. Denne siste oppfatning var spesielt gjensidig hos engelskinjens representanter, mens lektorene gjerne ville ha problemet løst.

I. votering viste stemmelikheten og etter gjensidig beskyldninger om valgfusk tok debatten til igjen. I denne siste delen ble et nytt moment kastet inn. En av talerne hevdet nemlig at problemet ikke bare var av vitenskapelig art, men også av sosial sådan. Han la fram rapporter fra mange land, rap-

Ferdinand Felgerud,

Finnmarks håp i Tour de France,
trener i Buktabakken

BIL(S)NYTT

F.O.G.'s lektorer er i det siste blitt meget motoriserte. Og siste motte blant lærerne er nå å duellere med biler. I vinter hørt vi om en slik duell med på Elvebakken. Seierherren fra denne kjører fremdeles rundt med en stor buik i skjermingen som tegn på overlegenhet. Den andre bilen er siden ikke sett.

Det ser forøvrig ut som om Volvo er den ideelle lektorbilten. Den siste som har anskaf-

fet seg dette edle kjøretøy er lektor Kyte.

Ellers kan vi opplyse at den bilen som har hastighetsrekord rundt Sarfallet er «Det gode Lyn», kjørt av pastor Brunstad. (Jfr. Råkjørrerforeningen).

Ennå er det i motorsykkel, i scooter og i moped i lektorens motoriserte korps, men bilparken ser altså ut til å vokse kontinuerlig.

La oss med det samme si at det går rykter om at lektor Bøe skal anskaffe seg en buss, slik at han kan ta hele familien med seg på week-(r)end.

Denne geniale slutningen var det de savnløse astronomer strebet etter, forgeries, og som våre gutter kom fram til etter et par dager!

Likevel kan muligens hende at enkelte av leserne ikke føler seg overbevist for de får se den matematiske formelen beviset hviler på, og det skal være en glede å presentere den. Den er meget enkel: $c/1/5$, d.v.s. c dividert med tallet 1 opphøyd i antenens potens. Men om formelen er enkel, er utledningen meget komplisert, og vi vil ikke her komme nærmere inn på den. Vi opplyser bare at c er hovedfaktor i formelen.

Teorien behandler også overfarten fra den fremmede planet til jorden. Tallerkene blir skutt ut av planetens tyngdekraft, bremses opp av hjelpereketter, holdes av gravitasjonskretter og raketter på samme plan i et halvt år. Da kommer jorden til det sted i sin bane hvor raketten m/tallerkene er og trekker det hele til seg ved hjelp av gravitasjon. Så enkelt ser det ut. Det siste århundres største mysterium er en saga blott!

Dette gav naturligvis realistene blod på tann, og etter eksamen har det til hensikt å gi seg i kast med et nytt problem, nemlig hvorvidt jorden ligger et halvt oppløp foran eller et den fremmede planet.

Russens hovedstyrer har nedsett en komité på fire mann, og de endelige resultater ventes å foreligge i begynnelsen av juni.

EN SKJEBNE

Han sikt med matematikken.
Den var dog hans beste venn.
— Så gikk hans tak på fysikken,
så måtte han tenke på den.

Så slaven med med fysikken.
Men arbeidet gikk i moll. —
Han strøk i matematikken,
— og så gikk hans pokker'n i vold.

Hestekuren

Minutnovelle

Som ung student kom jeg hit til hovedstaden da jeg omsider var ferdig med militærtjenesten. Med mine 23 år skulle jeg nå legge grunnvoll til min framtid, og jeg valgte å studere psykologi, noe jeg i grunnen alltid hadde interessert meg sterkt for. Det var særlig mentalhygiene og barneoppdragelse som lå mitt hjerte nærmest, og både jeg selv og mine nærmeste var adledes overbevist om at jeg engang ville komme til å gjøre det stort på området. Nok om det.

Jeg kom i gang med studiene og stortrivdes. Det hadde riktignok med seg en del vansker med å få tak i bue, men til slutt fant jeg en ganske travel bybel, litt dyr kanskje, men ferdigpiblet og koselig. Her hadde jeg mitt eget lille røde i huset til en slakterfamilie.

Husbonden var en røslig og rødmusset kar som nærmest ikke gjorde skam på slakterne ulla utsendt angelt. Ellers var han visst heller ikke så aller verst, fikk jeg inntrykk av. Det var bare en ting: Han var forferdelig hissig. Han føk opp for den minste bagatell, ræstet og slo i bordet så husets øvrige familiemedlemmer forneltet krop sammen av skrekk.

Den eldste sønnen sa faktisk ut til å bli sin far like i alle mulige måter. Han het egentlig Julius, men det varte ikke lenge før jeg i mitt stille sinn kalte ham Umulius. Men sine foreldre år var han en sans for hele familien. Alle i huset ble tryannisset, det var bare faren han hadde en viss respekt for.

Antagelig innså han snart at han kunne dominere også meg, og det varte ikke lenge før han

herjet villt på hybelen min, edela mitt habegut, låste døren fra utsiden o.s.v.

Jeg skjønte snart at jeg burde foreta meg et eller annet. Banks ham var nok det jeg hadde mest lyst til, men ved synet av slakteren bestemte jeg meg imidlertid for å ta pøden med det gode. Herre Gud, det stana da noe som het psykologi og moderne barneoppdragelse! — Jeg bestemte meg for å eksperimentere litt med de aller nyeste teorier og metoder på området.

— En søndagsmorgen kom han som vanlig trampende inn, det var enda bare noen få dager siden han hadde fylt fjorten.

«Morn», sa han, ganske pent og høflig, forresten.

«Morn», sa jeg.

Han gjorde noe i runder rundt i værelset. Så gikk han bort til de røde gardinene foran vinduet, rev dem til side så sprisloen flommet inn. Jeg gned med i øynene der jeg lå i det skete gårsdagens aviser.

«Skalp lys, Julius», sa jeg. Han svarte ikke, knøt bare gardinene sammen, til store knær høyt der opp. Dette var en ganske dagligdags affære. Jeg hadde sett han gjøre det flertidige ganger før.

Jeg betraktet ham i smug. Han gliste røtt og sa med sin upolerte stemme: «Teknikk feil». Så så han seg om etter nye objekter. Fremdeles var jeg fast bestemt på å følge rådene fra min professor i barneoppdragelse. Men kanskje ble jeg i det vaklede tosom da slingenen like etter dør fram en splitter ny, liten kniv. Han gjorde noe runder i rommet

EXAMEN ARTIUM 1958

Allerede før jul hadde russen, etter inngående analyser av verdenssituasjonen og de siste års artiumoppgaver, kommet fram til at eksamensnemnda ikke kunne komme forbi følgende skriftlige oppgaver i år:

Fysikk.

1. Gjør greie for stråleirkingen i en varm rusepike, vis ved forslag hvordan, og kommer på bølgelegende med henne. Beregn friksjonen, når tiltrekningen er omvendt proporsjonal med kvadratet av avstanden.

2. En kunstig måne, tilhørende Krustsjov, har opphastigheten 3 km/time.

Beregn konjunktursvingningene i Europa og Amerika og gjør rede for hvorfor satellittene ikke kunne skytes opp fra amerikansk område. Regn ut hvor snart tilskudd av røde biler fra Finnø, off Gynnass, Eisenhower må ha for at han kan oppleve virkelig måneskinn.

Matematikk.

1. Gitt en glassylinder OB (HB). Beregn promilene hos en sønneløst, når det ellers er gitt følgende:

Sylindren er en flåske, kjøpt til vanlig pris hos privatforhandler i Bosekop.

Beregn videre det omdreiningseiege som fremkommer når mannen roterer om en lyktestolpe.

Staten har etterlyst mannen, og lånet er så stort at det ikke

mens han antagelig så seg om etter et prøveobjekt.

Jeg lå i sengen og røkte, tilsynelatende ivrig opptatt av avisen.

«Nei, her må det være en teknisk feil», hørte jeg plutselig. Han hadde grepet tobakkesken min og sto og stur i lokalet. Etiketten ble hurtig fjernet, og så ble hele esken gjenneomboret med kniven noen ganger og slengt på plass med tobakken rislende ut. Jeg merket meg at Julius studerte meg mens han vandret videre. Jeg lot som jeg ikke hadde merket noe og fordyppet meg etter i avisen.

Fysikklesken var knivens neste offer. Den ble pulverisert, Julius vandret nå bort til vaskeservanten, og her foretok han en grundig undersøkelse av toaletartiklene mine. — Mens han hele tiden mumlet for seg selv: «Teknikk feil, Teknikk feil».

Antagelig hadde han nylig lært ordene og ville nå innprenter dem i sin hukommelse. Etter et øyeblikks betenking dro han kniven fram igjen, og langsomt og metodisk ga han seg til å fjerne etiketten på munnavnflasken, hårvannsflassen og Nycio-flasken. Han så seg om, fikk øye på en pakke med barberblad og pakket dem omhyggelig ut, mens han hele tiden, for hver manøver han gjorde, også beregnet avstanden til døren (som han for antagelsen hadde latt stå på glett).

Jeg bladdet om og så fra øyeblikken at han hadde klart å knække to av de nye barberbladene. Til min tilfredshet konstaterte jeg, også at han bladdet fra høyre pekfinger og venstre tommel.

Han så ikke et ord, Men plutt-

TALVIK SPAREBANK

Alminnelige sparebankforretning
Forvaltningskapital kr. 3 900 000.—

ALTA GJESTGIVERI

ALTA

Alltid til tjeneste med større eller mindre arrangementer.

kan betales tilbake, det opphører i 1960.

Norsk hovedstilt.

1. Grei ut om uengskproblemet blant lekterne. Hva mener du bør gjøres for å rette på dette mis(s)forholdet?

2. Hva gjør du helst i historietimene, og hva har du på maten?

3. Spørsmålstejn.

Norsk tilleggstilt.

1. Hva mener du bør gjøres for å få opp folketallet i Finnmark? (Kr. F. gjør premiar til dei beste svara).

2. Kva for et tyding legg du i ordtakket: «Var det ikkje det eine, så var det det andre, så fjerringa ho blidde naseblod?»

3. Spvrieteikn.

Engelsk.

1. Give a survey of sexual democracy and the development of this democracy has had in different countries. By way of conclusion, picture a few of the most horritine scenes in «The Song of the Rubines».

2. Tell about the Glorious Revolution by which Einar Barndhaug was made Master of F.O.G.

selig satte han igjen i med sitt «Teknikk feil. Teknikk feil», samtidig som han tok et brått steg tilbake. Resultatet ble at jeg septe vekkeruret og boblet med annens. Glasset knustes, og jeg så at han blekeet.

Selv så jeg ikke et ord, avisen var tydeligvis for fenset. Den sto til at jeg hadde merket det intrufne. Ifølge teorien skulle jeg helt og holdent ignorere det som foregikk. Men i hjernen min strivret de rareste tanker omkring — barneoppdragelse — mentalundersøkelse —

Jeg etter imidlertid at han etter dette siste sjøkket skulle fjerne seg i stilhet, skamfullt og slått, for aldri mer å møte meg med den slags høyere han nå hadde drevet meg til.

Både jeg og professoren tok feil. Jeg oppdaget plutselig at fienden sto og rev av kalenderen, metodisk, blad for blad. Han var allerede kommet halvveis ut i juli, og utenfor lå en snø snøen skinnende i aprilroen.

Da klarte jeg det ikke lenger. Jeg for ut av sengen.

Ennå husker jeg den engangen jeg gav ham, jeg smurte meg ordentlig opp, gjorde jeg. Jeg gryte ham opp som en hund og sendte ham til slutt beljende ned til sin mors pultner. For det får da være grenser for alt!

Min spesielle behandling vurdert. Jeg skulle ikke få noe mer trøbbel med Julius, alas Umulius.

Jeg flyttet nemlig to dager senere, etter anbefaling fra hans far.

P. S. — Det var visst omrent samtidig at jeg oppdaget at jeg hadde fått nok av psykologien. For tiden tener jeg mitt brød som agnom.

EINAR JOHANNESSEN & SØNN

VADSDØ

ENGROSFORRETNING — KOLONIAL

AGENTUR

Mine Damer, det er vår!

Hva med Deres hår?

Helene Curtis — Kold permanent, Wella.

Kold Nestle m/ kosol.

KARI E. SCHJETNE

Telefon 1520.

Vadso.

SEMENTVAREKSTEDET - ALTA

Produksjon av:

KLOAKKRØR
DRENSØR
STIKKRENNERØR
BRØNNRINGER
KUMMESTEIN
SILOSTEIN

KUMMELOKK
VEGKANTSTEIN
GATEKANTSTEIN
NOPEASTEIN
SEMENTTAKSTEIN

Støtt opp om fylkets egen, særpregede og vakre husflid!

HUSFLIDEN I ALTA

OLE

Trelast - Jernvare
Bygningsartikler
Assortert landhandel

ALTA-BUSSE 1958

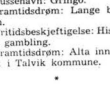
Tore Magnus Berg

Det var med blandede følelser vi hilste på denne karen i høst. Som kjent i halve Nord-Scandinavia har han nå et års opphold i Amerika bak seg, og det har ikke helt utenlutt satt et eget preg på ham. Vi fryktet det verste, men takk og pris: Med litt repetisjon klare han omsider å gjøre seg forståelig også på norsk, og han har nå utviklet nesten feberaktige talegaver. Vi merker det særlig i historietimene, for da er han i sitt ess. Hva han ikke vet i historie, er ikke verd å vite, og hva han vet, det er det ikke engang verd å forsøke å lære seg. Ellers merker vi atskillig til disse talegavene ved bryllupsbordet, og vi har funnet ut at disse evnene er proporsjonale med antall betet motparten får inn på Tore Magnus og hans makker.

I år har Tore masse arbeid, sier han. Factum est at han elegant har jumpet over 4. klasse for å stå føyte med oss andre. Men med unntagelse av skolens bolde herrer lektorene frykter han eksamen minst av alle, for han har nemlig straket før. Som kjent strak han ved prøven til bilsertifikat i Amerika, noe som vistnok har gått dypt inn på hans følsomme sjel. I dag trøster han seg med mopeden, som i begynnelsen ble litt av en legende her i Alta, uvisst av hvilken grunn.

Og at det følger fordeler med å ha et slikt kjøretøy har Tore fått erfare. Mange gode, men ikke så korte, pålegg har han fått vitner om det. Det er imidlertid gode sjanser for de kan vare lenger, nå som Tore Magnus endelig begynner å lære seg sine første valsetenn.

Russenavn: Gringo.
Frantidsdrammer: Lange beine bein.
Fritidsbeskjefligelse: History and gambling.
Frantidsdrammer: Alta innlemmet i Talvik kommune.

Lillian Bjørnan

så dagens lys i Kvalund for 13 år siden. De siste fem årene har hun altså gått på F.O.G. og har på den tiden rukket å bli en høy, mørk dame, slank og elv. Oynene er grå-grønne, blå- fiolette med brune stjerne, innrammet av et par elegante briller.

Lillian, som også lytter russespråket, er en av de få piker som forstår seg på en god vis, og som alltid tar enhver ting som en sidan. Alle gutter (manfolk) holder hun på en god armlengdes avstand, så kom ikke der!

Sangen er uløselig knyttet til Lillians person. Hun er minst like god som Kirsten Flagstad, og hvem vet om hun ikke en vakker dag tar arven opp etter henne. Hun har virkelig en praktfull messo-soprano, for å holde alvorlig på saken.

Foruten å synge pleier Lillian også å danse, og begre det lurer liker hun veldig god. Hun

har etter hvert spesialisert seg på både å synge slagterkester og å danse etter dem.

Lillian går på engelskjen, og der trives hun bra. Vidulslingsaget er fransk, og der er hun i sitt hjertesse.

Men i norsk- og historielleser slettes hun bare god kamuffert bak skoleveksla på en av de aller bakerste putene. Hva hun driver på med der, har enda ingen klart å bringe på det rene. Kan det være monn hun om en fremtidig lærerinnepost, om mann og barn og slikt.

Yndlingsretten er noe så yndigsk som makaroni, helst spaghetti.

Motto: Det kan du aldri vite. Frantidsdrammer: Minst mange, mange.

Er De tvil om hvem Ola er, så ta Dem en tur bort på Alta Kommunale Kino en hvilsom som helst dag i uken. Da vil De etter all sannsynlighet få høre ham. Og er det lys i salen, vil De også få se ham. Han har det nemlig med å skyte en knyttneve opp i luften når han finner det passende. Yippiii! (Spesielt i timene, hvis han nettopp har servert noen gullkorn).

Igrunnen er Ola en ganske grei kar, vi finner ikke vondt å si om ham, og hvorfor skulle vi? Han arbeider og sliter både sommer og vinter, om sommeren som billetter på Nord-Norge-bussen, noe som betyr at mange unge mennesker i devenien ikke er aldeles ukjent med.

Kjennings tegn: Høy og lys, med en sveis som er en blanding av børst og flette.
Interesser: Klange.
Hobby: I tide og utide vedtale om det og kvindelige individ og om de mange mysterier som knytter seg til dette.

Steinar Eriksen er en frisk kar, sann. Han kom hit fra Alteidde for fem år siden og er nå klar til å ta sin realartium.

Det kunne skrives bindsterke bokser om denne personen som her skal behandles i et lite avsnitt. Steinar er så mangefarget, i alle sine greier og på full av interesse at — Jada.

Steinar er ivrig sportsmann. At han driver sin sport på skolen imidlertid en sak for seg. Lærernes største problem er alltid hvordan han klarer å siere selv de vanskelige avsnitt i lærebøkene så å si ordrett. Ingen lærer har ennå klart å få ha på ham.

Den intelligente leser vil nå åne at Steinars sport går ut på å lure dem i tide og utide ved mystiske midler, magi eller noe i den retning. Det stemmer. Vi kan for ordens skyld opplyse at her er han aldeles ikke noen fuskler i faget.

Før en glass og det livlige debatt i klassen om hvorvidt vi skulle la Steinars bakte tall-undersøkt eller ikke. Han viste seg nemlig ganske utdelt som den rene vegetarier i dameveien. Nå derimot er saken falk, seg selv. Steinar er blitt den ideelle lærer på alle måter. Vi har intet å utsette på hans moraliske værdi, ikke noe som helst.

Steinar er på mange måter litt av en foregangsman i klassen. Han var en av de første som begynte med hjemmeproduksjon og med rene tall overbeviste oss tyvler om lønnsomheten av dette. Alle- rede i 2. klasse meldte han seg ut av AA og har siden ikke sagt ett ord der.

Russenavn: Kaktus.
Hobbies: Store oppdagerler.
Motto: Med boka på knærne lurer vi lærne.

Det var ikke for ingenting at Altarusen valte Kjell Torger Flomstad til redaktør av årets russisav. Selv om Kjell Torger er realist, så fører han en meget skarp penn og dette var det da RØD MIX skulle dra nytte av.

Kjell Torger er Tromsværing, nærmere bestemt fra

Kjell Torger Flomstad

Nordreisa. Det var her Kjell startet sin diktervirksomhet som sped 13-åring, en diktervirksomhet som har fulgt ham i hans 3-årige flyttil her i Alta. Kjell Torger er nemlig ikke bare en vanlig skribent, han har også en betydelig dikterspirale i seg. Utlagge er de ditt og historier Kjell har tryklet frem med sin penn de siste åra, til stor glede for klassen, men ikke alltid til udeitt glede for våre lærere, som av og til blir offer for den unge dikters viid. Ved siden av å være dikter er Kjell Torger også litt av en filosof. I timene, som forøvrig uten unntagelse blir benyttet til dikterisk produksjon, liker Kjell også å filosofere over livets mange store og små problemer. Vi har forøvrig en mistanke om at enkelte problemer plager ham særlig meget. Mens Kjell for å si silden var en «skikkelig» gutt som holdt seg på bybeelen om (lurdags)kveldene, er han i den senere tid blitt en konstant fan for kvinnestanden i Alta. Vi vil ikke kunne nærmere inn på dette, men sikkert er det at Kjell gode humer og emfante sambadansing har skaffet ham en rekke «Bare»-underunner.

Russenavn: Shampoo.
Motto: Baren den middelmådig er i toppform bestandig.
Frantidsdrammer: Ubeskrivelig.

jenta som sitter bak ham. Av dette skjønner en at han er realist.

(Elsers personen lett kjennelig p.g.a. de lyse krallene. (Les cheveux magnifique) og på den fryktinngivende tenorstemmen som unngvidde kan høres hver sted, da Nils tar sitt ukentlige bad.

Innen idretten er Nils kjent som i sin egen bukselomme. Hans store sorg er imidlertid at han ikke får vist sine skoleferdigheter her i Alta. Han er selv heilig overbevist om at han ville vært verdensmesterkandidat i år, hvis bare den kommende skolebåten i Alta hadde vært ferdig i god tid før sesongen.

Motto: Se Båtsfjord — og det! Yndlingslag: Helan går!
Dagdrøm: Far til fire.

Agnes Høseeth

er fra Vadsa. Hun er den ene av de to damene vi har på real-linjen.

Agnes har i de tre årene hun har vært her vist ut hun er en riktig grei pike, med «bein i seg». Igrunnen trives hun ikke så overbeint på skolen, hun ville kanskje heller ha gått på engelskjen, for der ville hun riktig fått utfolde sine språkevrer og litterære egen-skaper. Vi fant imidlertid til at hun heller kunne få utfolde dem i redaksjonen, og så ble hun da den ene av de tre redaktørene av denne avis.

Agnes er ikke den høyeste av russisepiker, akkurat, men hun har en egen sjarm over seg, som mange har vanskelig med å motstå. Derfor fant Ola Jo-han ut at vi skulle depe henne for «Nusse», og det ble da hennes russisavn. Og siden har «Nusse» og «Knegegn» vært et nusselig lite par.

Agnes tanker er det ikke mange som kjenner. Hun virker ofte litt gåtfull for oss andre. Men en skikkelig pike er hun, grei og ordentlig, en frisk turkamerat og en god venn.

Alltid kan hun røkke en hjelpende hånd til en venn i nød: I frikvarterene leiur hun «svel- lo» Knegegn tryklet gjennom trafikkjen, og i timene hjelper hun Vera med masketellingjen. Frantidsdrammer: Foreløpig hemmelig.

Motto: Se Smily's.

Gustav Larsson

«Tofy» er den ene av de tre av Altas mer enn 6000 medlemser som har nådd så langt

som til å komme opp i 5. real, og han utgjør altså en tredjedel av Altas kulturelle befolkning. Han er derfor en meget betydningsfull person. Og vi må visse den dybeste æktelse og ærbødighet. Men den som svever i den villfarelse at det ene kulturperson er et stort og således av den utvur-arengrelse det jo er å forberede seg til examen artium, ham kan vi berolige med at det ikke er noen Sine, Gustav Gustav Wilhelm vet at det er farlig å overanstrenge seg, med skolearbeid over et merke, for han sparer krefter gjennom å tenke på å kunne ta det igjen på lørdag. Og da er han ikke til å kjenne igjen. Han er en veldig god kammerat når det er spørsmål om en bukkes. Gustav fornærmer aldri noen med å si netakk.

Ellers i uken er hans vidunderlige ro beroligende for oss alle. Han synes ikke det er nok med de 18 timene søvn han får pr. døgn, og så lurer han seg gjerne til litt ekstra i historietimen. Han lever nemlig i den enfoldige tro at den som sover ikke synder. Tro det den som vil når det gjelder Gustav.

Han er forevrig alle lærernes store glede og oppmuntning, og han er på seg stadig en påse i norskundervisningen for å oppsøke Gustav på hans plass bakover i klassen og hjelpe han til med hjemmearbeidet. Han følger vi oss forpliktet til å tilføye at vår kjære «Tofly» med de blå øyene og alle kyllingene, og med sine hyggige og ertrykkende er ved og mest nedlevet på alle matter, og Vera synes han er veldig, veldig rot når han rødmer.

Gustavs yngre kjennetegn vil vi ikke påta oss å beskrive. Han er så sjelden.

Motto: Benytt tiden godt — sov mens du er ung. Ingen vet hva som kan inntreffe siden.

Trygve Lauranzon
har, etter mange videregående-tekter, endelig nådd fram til det samme russesatium, både i moralsk og umoralsk henseende. Det er han, etter hva han selv sier opplevd med en god flekk. Og det sier jo ikke så lite. Trygve er nemlig en av de få for hvem sannheten ennå ikke er blitt illusorisk.

Timene bruker han til å filosofere over folk i sin alminnelighet og lektorer i særdeleshed. Det er sjelden at han reker opp hånden. Og hvis han, mot formodning, ikke tør å bruke denne åndsget, er det vanligvis bare for å lukke vinduet. Trygve betjener nemlig de fleste kalsens i enkle ting. Her har han også god anledning til å utveksle sleng-kys med Alta-piker som passerer i løpet av timen. Men tro bare ikke at Trygve ikke følger med i pensumet likevel. Han leser på egen hånd. Han har funnet ut at selvstudium er den mest effektive måte å forberede seg til examen artium. Hva nå den kan komme av...

Ellers har vi ikke noe vesentlig å bemerkende angående Trygve og hans liv og levnet. Han er heller ikke den letteste å bli lik på. Dette er forresten noe som gjelder de fleste hammerfetsinger. Og hammerfets-

ing, det er Trygve med liv og sjel.

Særlige kjennetegn: Realist. Russenavn. Italt: Ask Burlefot.

Arvid Mauseh
Arvid, alias Pic-ne, går på engelskolen og åker-å til sin examen artium til våren. Hva han så gjør, får vi vite når han engang utgir sine memoarer.

Arvid er sørlending. (Fra Sørgvåg). Hans eldorado er Hasvik, og dit vil han på all skal dra på russett. Optimist er han, og derfor har han allerede «odnet med billetten».

Det ville være vanskelig å tenke seg Arvid uten fiskestang, kart og kompass, ryggsekk og en koselig liten smødder. For Arvid er friluftsmann på sin hals, og jakt og fiske er hans kjæreste fritidsbeskjeftigelser. Og når været bare er bra, så drar Arvid på tur.

Etterpå kan han svært ofte ta den kjente amueberden og vise «Sasa» sine. Men aldri har vi sett noe til fangeten.

I det siste har Arvid, muligens p.g.a. den lange og kalde vinteren, funnet seg andre sjønsmørder. Det går vilje rykter om hans meritter. Det siste vi vet er at det nå fra flere hold er best innstendig krav om å få Humorskolen fredet. At dette betyr ett eller annet, kan det ikke være tvil om, men det vil bli bare overlatt til leserne.

Arvid er gjennom fem lange år blitt kjent som en dyktig skribent. Hans skarpe hjerne og tunge er blitt farlige påpen. Han klarer alltid å overbevise, selv om i vår begynnelse av vår ganske sikre på at vi had-gjennomgjort. Men det er ikke noe å si på. Det var vi å derfor han ble den ene av Rød-Mix's tre redaktører.

Arvid er en tross vi har å utsette på Pic-ne: Han er skrekkelig distre og kan ofte gjøre de mest fatale ting, akkurat som en gjennomsnittlig professor. Men allik kan de som sagt få bedre greie på når De engang leser hans memoarer. (Vi tviler forresten på hans humormåte her).

Russenavn: Ja, oppitt flere.

Fyndord: Ja, gutta, men vi hadde presset. (Serveres etter hver eneste fotballkamp).

Yndlingsrett: Se side 112 i kokkeboken.

Motto: Morgenstund er tull i grunn.

Anne-Lise Mjæen
Hun er innfødt Alta-væring. Hun er russesnavnet Sine, og derav bor i en kunne trekke visse konklusjoner. Vi kan etterlatte at så far seg gjøre, og hennes yppige former har forsterket på varme merker på sinnet til mange av guttene i 5. gjen. Men allik, hun er tabu.

og Tabu med stor T. Anne-Lise er nemlig den eneste som er forlovet av elevene ved F.O.G. Derfor går hun stadig rundt og nynner «Swiftly». Swiftly, come to me. And treat my heart so tenderly». For tiden er forresten hennes største problem hvorvidt hun skal være hvit eller sort brud.

Anne-Lise, alias Sine, har en egen evne til å sljarmere lærerne. Hennes slarm har mangen gang avbrutt lærernes tæring, men god andfulle doseringer. (Eller: Andfulle, men god tørre doseringer). Enkelte mistar seg når de treier, hvilket har vist seg å kunne resultere i aldeles usammenhengende uttalelser (fra lærernes side, altså).

Det prøver til engelskolen! Anne-Lise tar alle disse tingene med stor ro. For, som så mange av sine medelever, er hun en timme med «likking og soving».

Vi må ellers fortelle at hun er kasserer for de røde, en jobb hun har fått fordi guttene ikke kan få seg til å si nei når hun bygt ber om russekontingenten.

Særlige kjennetegn: Jfr. Sopolia.

Motto: Smil til verden. Lektorene smiler tilbake.

Fråttidsstund: En liten leilighet — eris.

Bergljot Myreng
er fra Inder Løvetdals i Talvik. Det prøver i løst er den av reallinjens til piker. Russenavnet «Toya» tyder på at hun har lagt seg til denne utbredte amerikanske (dette er tygge tyggegjumm). Det er også tilfelle.

Bergljots lille velbrukte tyggegjumm utgjør i ikke så vesentlig del av hennes konversasjon, i timene som i privatlivet.

På skolen er hun forresten ikke bare å spøke med. Leksene kan hun, og mang en lektor har fått seg en ubehagelig uberraselse når han ville overrumple en aforberedt Bergljot. Hittil har Toya lurt de fleste da.

Bergljot har hybel, som de fleste av årets russ. Men hennes viktigste tilholdsted er kinoen. Så hvis det var noe De ville, så ring dit.

Forevrig vil vi her unngå å komme nærmere inn på Toyas amorøse tilbeleggheter. I petit vil vi likevel bare opplyse at hun som så mange andre tenåringer vermer for fine, skreddersydde uiformer. Kvinne har alltid vist stor interesse for nål og tråd, brodering, snittkunst og sykning.

Motto: Kommer tid, kommer råd, kommer død.

Ønskedrøm: Penger, penger. Masse penger.

Realisten Ivar Ness er ett av Alltidets to (ut)skudd på årets russesatium. Han er dyndt-dansende i klassen vår, og med det mener vi at han er klassens eneste totale avholdsmann.

Han nyter hverken tobakk eller alkohol, kin merke. Hans intellektuelle visser innsekker seg til lesning av sportsidene i Verdens Gang, og hans kaster

Ivar Ness

seg, derfor med intens glød og umatelig saklumskap ut i sportdiskusjonene i klassen.

Populariteten hos Alta-ungmper skyldes ganske sikkert den kraftige og atletiske skikkelisen og den imponerende skjøggveksten, som mange av klassens andre mannfolkspirer hovvis misunner ham.

Hvirs daglige samtaleemner er nettopp skjøggveksten, for dette er et område hvor han setter andre dedelige litt i skyggen.

Den viktigste av Ivars hobbyer er svømming, og da i sær undervannssvømming. Derfor har han også den blandede fornøvelse å bære navnet Nautilus.

Av andre spesialiteter må vi også nevne hans dans. Når vi en sjelden gang ser ham på Alta's formastede dansebule, Skansen, merker vi oss snart en elegant, elegant og elegant hvormed han fører sin utvalgte. Motto: Gå aldri på jakt (når det er mørkt).

Fråttidsstund: Bygge bedre og Høy(e)re arbeiderboliger.

Harald Paulsen

Harald Arne Dreyer Paulsen er kvenangsværing. Han er 19 somre, lang som et skuddar og allfor tynn, etter vår mening.

Fråttidsstund: Bygge bedre og Høy(e)re arbeiderboliger.

Harald har to lange, tynne ben, som er nesten tre meter tilsammen, og han har ofte sin fullt hylre med å styre disse stilkene sine. Men når han først får dem under kontroll, når han utrette det utrolige. Han har f. eks. vært skolestørst i høydehopp opp til flere ganger, og det sier ikke så lite!

Harald har et stjernemerkend-ett vesen og mang en av dem småpikene som (i ren daksjensjon) har falt for hans hjerte-bankende smil. Tror vi.

Realisten Harald er en gløgg kar, og han rakk et å sette alt på plass. Han er en av dem som (i resultat) har gjort seg enkelt av sine åndelige oververn. På det området skiller han seg ikke så mye ut fra resten av rusen.

Det som kanskje er mest særpreget for ham, er alle de mange tillitsverv har han fått gjennom årene. Han har alltid vist en mangt og mangt energi til å gjennomføre selv de største oppgaver på beste måte. Det var han som stod bak russesvømmesuksess, og som også annonserte for årets Rød-Mix.

Mens hans politiske oppfatning er litt unklar, mener vi, han er nemlig stiv hjerne mann, og en lidenskapelig danser. Tja, en skulle faktisk kunne tro at han legger an på å gå i Carl Gjochims fotspor.

Hobby: Rulle apselinne. Drøm: Å bli ordfører i Kvenangren.

Nils Pedersen.

bedre kjent som Same-Jakk. Utgjør 1/7 av engelskningen. Han er født den trettedne mars for 20 år siden. Nils blir ofte kalt Sam-Nils, for at han skal kunne skilles tydelig ut fra den andre nils'en i klassen. I virkeligheten er han slett ikke så liten. Han er rett og slett en middels høy, ung liten mann som ikke er fullt så høy som de andre i klassen. Nå ja.

Nils er forresten medopist, og han går for tiden med planer om å melde seg inn i den nye fagforeningen som nylig er blitt stiftet her.

På skolen følger Nils med som med som f. Særlig liker han seg i fransketimene når klassen har Jakobsen. «Smily's» yndingslærer. Vel vel, hver sin smak.

Biologen er også et morsomt fag, sier Nils. Han strever faktisk etter å få «meget» her, uvist av hvilken grunn.

Det viktigste om Nils har i å minnes gjemt helt til slutt: Den politiske karrieren hans. Selv om Nils er en liten ung mann, har han allerede rukket å gjøre seg opp en helt selvstendig mening om mange politiske spørsmål, og som den store sosialist han er, har han bak seg så ganske lang løpebane innen arbeiderbevegelsen. Han har i lengere tid vært medlem i AUF, og sier seg selv at hans store ideal og forblide da er Gardsnardsen himself. Andre idealer kan vi ikke si på, til Nilsemann. Det er nok å si at han forholder Jakobsen og Sherlock Holmes.

Motto: Den moroa du vil ha, må du sørge for å få.

Motto II: Liten tue kan velte stort lass.

Vera Petersen

er Alta's anderskinnelige representant på engelskolen i 5. gjen. Hun er 17 år gammel. Lyshåret, Nettopp dette lange lyse håret er forresten til mye nytte for henne i timen. Det reker ut ett og ett har om gjenget og «undersøker» dem meget nøye.

Vera er igrunnen flit til å ture med guttene, spesielt om vinteren. Snekavlene er da hennes vanligste oppholdsted.

Strikking er ellers hennes største hobby. Hun akkom-pagnerer den syngende undervisningen med klirring fra strikkespinnene, som nok av og til kan irritere enkelte.

Mens vi snakker om Vera må vi for all del ikke glemme å nevne stemmen hennes. Den er virkelig både sjelden og ryddelig. Det er bare så trist at vi nesten aldri får anledning til å høre den. Hun snakker nemlig så lavt at det alltid er umulig å høre hva hun sier. (Det er altså ikke helt uten grunn at hun har fått russesnavnet Unuihu).

Den unge damen betrodde oss hvikende at det ofte kunne ha sine fordelere å snakke lavt. Svarer en f. eks. galt i timene, er det ingen som hører det. Dessuten liker ikke gutta jenter som skråler og roper som andre lufotårere. De foretrekker det svake og feminine, det som skal hjelpe, støttes og trette.

Derfor er Vera sart og kvinnelig i alt sitt vesen, unntatt når hun har snøballrikk med poelena, da.

Motto: Snakk aldri så høyt at noen hører det.

Blanke kjennetegn: Lyst hår og sønne strikkrimper.

Framtidsdrøm: Sommerferien.

Gunnar Svendsen

seier til seier. Blant annet har humorkollet i Alta vært berøret og intant. Men strikkrimper Gunnar har også andre fremragende sider. Han er den ubestridt beste bagersvinger av de «røde», og beklager derfor ofte at han ikke så dagens lys i vinlandet Frankrike.

Skoletime tilbringer Gunnar med dagdrømming og søvning. Av og til har han imidlertid sin skarge tunge bære i klassen, og da overbeviser han både lærere og kolleger at der ligger adskillig viten under den glatte frysen. Stundom gnister hans øyne stygt (helst mot politiske motstandere), og da er det bare høireflek som uten frykt tør komme ham nær.

Motto: En gang tømmerrmann — alltid tømmerrmann.

Framtidsdrøm: Bli direktør i A/S —

Ingolv Sivertsen

En solskinnadag i det Herrens fruktbare år 1938 ble det på vårparten født en gutt på selveste Lyngsøidet. Det skulle komme til å bli en gutt med både i neså (og ører).

Folkeskolen tok han med glans. Stod han fast en sjelden gang, fikk han hjelp av lærer Pappo. Så en dag fant Ingolv ut at det ikke ville være så dumt med en artium, og høsten 1955 havnet han blant 200 andre elever på Aronnes, (etter at han først hadde tatt realkoleksamen på Lyngsøidet).

Ingolv er av den stille, rolige typen som aldri snakker hørende vesen fortred. Med bøyde hode og hendene i frakkelomme går han omkring, og det han tenker på er ikke alltid det samme som andre russgutter drømmer om. Mens de andre tenker på «Kvinnelig livetsvann for mannen», er Ingolv mer glad i kaffe.

«Gnist», som han også kalles, ser kanskje aller helst sin spenning blant kondensatorer, likerettere, transformatorer og slikt. Det leketøy han setter størst pris på, er en radio som han plukker fra hverandre i tid og utide. Det er i slike stunder at gnistene slår høyest rundt ham. Mange sex-bomber skal det til for å få ham tilbake til verden.

Etter alt dette må De ikke gå rundt og tro at Ingolv aldri er med på annen moro. En aldri så liten C&O gir han gjerne med, og da har han gjerne et lurt bil(n)k i øyet — til enkelte, ja.

Men i Det Store Garn akter han ikke å gå forelsing. Han elsker spenning, vilt og watt, samt fiske- og klatreturer i de herlige Lyngsalpene. Han er en stor patriot her, og det skulle bare mangle.

Interesser: Alt med elektrisk spenning, + røyk og kaffe, (svart).

Motto: Uten viv(et) — det er livet!!

Gunnar Svendsen er 5. gymnas «grand old man». Han er Alta-vegen og realist med liv og sjel, og denne kombinasjonen skulle jo antyde en hel del.

Av utsevne virker Gunnar narsk sin sydlandske med mørke øyne og en liten, elegant kneballbart. Sistnevnte er vistnok hans stolthet.

Hva Gunnar ikke vet om piker, vin og sang er ikke verdt å vite. Han har en mystisk tiltrekning på piker og har, (etter eget utsagn), gått fra

Paal Sætrum

eller Bom, som er hans virkelige russnavn, er født i Tverr-elvdaalen etter det han selv mener å huske. Der har han vokst opp, og hun er nå kommet så langt at han kan si De tre ord på hele seks-åru språk hvilket vil si at han er 20 år. Og denne gangen er han virkelig russ. Som kjent har han tidligere vært grønnsaker i bygd, til og med grønnsakerformann! Men så fant Bom ut at han ville øke sine kunnskaper og utvide sin åndelige horisont, og så beveget han da på F.O.G.

Bom er sterkt høvet av «dalningens» gode lune og humor. Derme har han også en egen evne til å trekke oppmerksomheten vår bort fra lektorens åsyn til en pult bakt i klassen. Her er det nemlig Bom! konstruerer, og herfra sender han også sine nye, hurtiggående papirfly. Bom har alltid vært flyver på sin hals.

Lenge har han forresten gjort ærlige forsøk på å få farens bil til å fly, og ved enkelte anledninger har han også vært på nippet til å klare det. Men det må vinger og strøm-linjert til, og da det ikke er til å montere vinger og høyder på norske biler, har Paal intill videre gått opp sine planer.

Men om nå Bom er nødt til å holde seg på bakken enda noen måneder, så gjør ikke det noe, for han trener i stedet opp fly- og reaksjonsveien med å fly ette renter. Til med kan en jo klare seg med den slags flyginge....

Boms motto: Livet er en eneste flytur; fra en kommer med støkken og til en —

Øyne: Ja, nesten.

Framtidsdrøm: Egnet flyvede tallerken-servis.

Einar Tapio

realist, er fra Tana. På de tre årene han har gått her ved F.O.G. er han blitt en kraftig ung mann. Einar er litt av en original. Han påstår f. eks. at han er kvinnehater. Det er heller ikke ofte man ser ham i ferd med å erobre et skjøtt. Vi har imidlertid en mistanke om at han på dette området driver sitt spill i det skjulte. Med sine 20 år og sitt barske utseende er han jo et utmerket objekt for Altas mange vakre frø.

På skolen ynder Einar å være tøff. Som eksempel kan vi fortelle at han erger norsk-læreren ved brutalt å sette benevnelser «snør og lærer» på den norske nasjonal-romantikken. Ellers har han, etter vårt om-dømme, sunne og fornuftige meninger, idet de bare utvælgelsesvis stemmer med lærerens.

Einars yndlingsfag er fysikk, og han mener seg ofte med å tegne helvetesmaskiner i fysikkboken: Hva disse maskinene skal brukes til har Einar til dags dato ikke villet ut med, men vi har også her noen få mistanker.

Tapio har også andre interessante sider. Han er meget musikalisk, og nest etter en haug gamle vokalflasker (som han spiller på) er trekkspillet hans kjæreste eiendom. Han har etter hvert klart å opparbeide seg en betydelig posisjon som trekkspill-kunstner, og det tør vi tro at Alta som ikke kjenner til ham eller bandet hans.

Framtidsdrøm: Ingen?

Motto: Det lærerne ikke vet har de ikke vondt ut.

Russnavn: «Snobbas».

Selmer Thomassen

er den andre Hammerestingen i russkullet. Han er realist og forteller det gjerne til Dem om De skulle komme i snakk med ham. Han forteller gjerne også ting om seg selv, slik som vi desverre ikke kan ta med her, av mange grunner.

Hammerfest er Den hellige stad i Selmers øyne. Det er en by som aldri må vanæres på noen som helst måte. De menneskene som bor der har et eget edelt preg over seg, og derfor bør man respektere dem, ære og beundre dem.

På skolen er Selmer en ekte realist. Alt skal realiseres. Og så i pikeveien gjør Selmers realistske vesen seg gjeldende. Han kan ofte være temmelig kynisk og hard, bare med denne ene tanken under kaktusen: Å bli ferdig med jenta og komme seg igang med lekse.

Likevel kan en ikke si at Selmer er en klodriar på området. Det lure gilet, det jarmmeres glimtet i øyevoknen og den elegante potteplanten på hodet har sikkert fått

mer enn ett pikeherte til å bli enn i lengst (etter å gå i gang med kam og hårbørste?)

Kaktusen er forresten Selmers liv. Bare synd De ikke kan se den på bildet. Den er virkelig verd et syn. Selmer pleier den også meget omhyggelig, og denne beaktelsesfjellige driver han om mulig helst på skolen, gjerne i timene. Er det så ett eller to strå som ikke danner den rette vinkel med hodebunnen, ja, da er Selmer meget ulykkelig. Og dagen er selvfølgelig ødelagt. Dette er på ingen måte bra for klassen som helhet, for når Selmer ikke er seg selv, mister vi alle humoren.

Er en enkel setning i matematikken skulle det være innlyst at det er Selmers kaktus som holder humøret oppe hos oss alle sammen. Det er både sant og vist —

Yndlingsbeaktelsesfjellige: En (Se ovenfor).

Hobbies: To. (Se ovenfor).

Framtidsdrømmer: Tre. (Strukt av sensuren).

Russnavn: Romeo!

Eivind Vassnes

Eivind er født i det Herrens år 1939, og har etter en omfattende tilværelse rundt om i Nord-Norge de siste 2 år ødelagt slatt seg ned i Kautokeino.

Bildet ovenfor karakteriserer ganske bra. Det er faktisk av ånd og intellekt og vidd. Ingen tvil om at her har vi en ekte realist foran oss. Når Eivind får boltrre seg, er det veldig riktig i mfang matematiske problemer, er han riktig i sitt ess.

Men Eivind er ikke av den uforsvarelige typen som bare tenker på skolen og andre fordelere og nedbrytende instil-tusjoner. Nei, han følger godt med i alt annet, og med sitt gode humor og sin skarpe hjerne kan han sette fart i oss andre.

De, kjære leser, har sikkert tenkt: «En slik skarp kar har utvilsomt en hobby hvor han riktig kan utnytte hjernevinningene».

Joda. De har rett. Eivinds store lidenskap er kryssord. Ingen ting kan inspirere ham mer enn den mest infante nettveknøner av et kryssord. (Se Erlend E's kryssord i bladet). I fristruer slyser han også en del med bridge, etter et utslag av hans problemer.

Eivinds tredje adspresleobjekt er kvinnen, og han opplever at han har gått fra spiller til seier. Hva de faller for, har det ikke lyktes redaksjonen å bringe på det rene.

Dette er naturligvis et noe smått emne, og da Eivind desluten er av den typen som sier lite, men handler desto mer, er det vanskelig å komme med sikre opplysninger. En

har likevel brakt i erlaring at han i det siste har vist i riktig smelvakker frø sin udelte oppmerksomhet.

I russetiden fører Eivind navnet «Jim-Pansee».

Motto: En god latter forelenger kjeften.

Framtidsdrøm: Første nordmann på månen.

LARSSON'S
MINERALVANNDRINK

Bukta

Mineralvann skaper
hygge og fest

FREDRIK POSTI

Ass. handelsforretning

- Elvebakken -

Telefon 309

Gjør som rødrussen!

Benytt

KAFE «FØNIX»

Elvebakken

Telefon 402

ALTA PRIVATBANK

- Elvebakken -

Ekspedisjonsstift hver
dag for kl. 09.00

til kl. 13.00

EDV. THOMASSEN

Ass. handelsforretning

- Elvebakken -

Telefon 352

Russen benytter

THOMASSENS

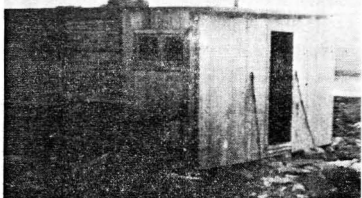
FRISØRSALONG

Elvebakken

<p>Entreprenørene 1/5 MASKINBYGG og B. FJELDSTAD - Alta - Telefon 529 a.</p>	<p>ENTREPRENØR BIRGER FJELDSTAD - Tromsø - Telefon 3818</p>	<p>LEIF N. LARSEN SENTRUM Frukt og kolonial Telefon 354</p>	<p>WALDEM. JOHANSEN Ass. Handelsforretning - Bukta - Telefon 369</p>	<p>OLAF SVENDSEN BAKERI - Bukta - Telefon 338</p>
<p>N. RASCH Tlf.: 5 — 125. Telegr.: «Kiil». Etabl. 1799. SKJERVØY ASSORTERT HANDELSFORRETNING FISKEBRUK - SHELL TANKSTASJON DAMPSKIPSEKSPEDISJON (Telefon 25)</p>	<p>TRYKKSAKER til alle formål og anledninger FELDT'S AKSIDENSTRYKKERI Tlf. 403. Elvebakken</p>	<p>BESØK OSS I VÅR NYE FLOTTE FORRETNING ALTA SAMVIRKELAG Bossekop</p>		
<p>Elvebakken Samvirkelag ELVEBAKKEN</p>	<p>H. J. PEDERSEN BAKERI - KONDITORI - Elvebakken - Telefon 346</p>	<p>Russen lever ikke av mat (og åndelig føde) alene, men må også ha gode klær. Det fås til rimelige priser hos Bjarne Johannesen Elvebakken KONFEKSJON — MANUFAKTUR Telefon 335</p>		
<p>MARY ALEXANDERSEN FRISERSALONG Bossekop</p>	<p>O. B. NILSEN Sørkjosen MANUFAKTUR KONFEKSJON GUMMIFOTTØY Telefon 54</p>	<p>P. B. LUND 1/5 Etabl. 1843 - Sørkjosen - ASS. HANDEL BOKFILIAL</p>	<p>KÅRE RENØ Export of all sorts fresh-fish Skjervøy - Norway</p>	<p>GUNNAR BERG Ass. Handelsforretning Kolonial - Manufaktur - Skotøy - Dresser og jakker. Isenkram - Glasstøy - Kortevarer - Fiskeredskaper - Sykler - Moped Vaskemaskiner m. m. Telefon 27. Talvik.</p>
<p>ESSO SERVICE ALTA Alt som har med service av biler å gjøre</p>	<p>SNARKJØP ALT I KOLONIAL</p>	<p>SØRKJOS SAMVIRKELAG KOLONIAL - MANUFAKTUR - SKOTØY SPORTARTIKLER - RADIO M. M. Telefon 19. Sørkjosen.</p>		
<p>SØRKJOS PØLSEFABRIKK Telefon 27. Sørkjosen. SALT-RØKET FLESK PÅLEGGSVARER I 1 HG CELLOFANPAKN. KJØTT- OG PØLSEVARER En gros. En detail.</p>	<p>DIEDR. NIELSEN 1/5 Bossekop</p>	<p>NORDREISA MEIERI SØRKJOSEN</p>		

STØTT VÅRE ANNONSØRER

RÅDHISTEN I ALTA

Da vår medarbeider her om dagen kom antisteppe oppover til det nye og flotte rådhuset opppe på Sentrum for å få et intervju, ble han møtt av luteri-sveivje. Det lot til at det ikke var noen ting man heller ville enn å komme i russesvia. Og bilde skulle medarbeideren få ta, bevars, bevars! Deresom avisa også ville ha et honorar for jobben, så var det et selvfølgelig sak fra kommunens side. Endelig begynte pressfolkene å strømme til Endelig kom publisitet!

«Det er jo helt nytt, dette rådhuset?»

«Ja, det er så vidt tatt i bruk. «Men hvordan i all verden fant dere på å kalle det for rådhus?» «Det er etter som man tar det. Som kjent har vi jo rådmann, bygd, og da har vi rett til å kalle samfunnshuset eller administrasjonshuset for rådhus. «Sannelig et imponerende bygg. Nesten like stort som Oslo Rådhus. Det var kanskje det som sto modell, for å bruke et kunstnerisk uttrykk?»

«Ih, he, he. Nei, her i Alta kjører vi oss selv. Men selvlagt har vi sett bilder av rådhuset i Oslo, og det fins folk som har sett det på nært hold også. Det

kan godt være at vårt likner litt, men er det no' galt i det?» «Så vidt jeg kan se er det bare de to tårnene som mangler.» «Å ja. Vi har tårn vi også, i hvert fall et, men det er ganske beskjedne. Før håpet det kommer med på bildet.»

«Og etter gode og lang tid i skremaleri» kom tårnet til syne. Vi bringer her vår medarbeiders ferdige produkt, et bilde av det nye rådhuset i Alta, med tårn på taket og inngangsdørr til høyre.»

Vibe klager bare at vi ikke kunne skaffe et fargefoto, slik vi først ble bedt om å gjøre.

sikre meg skjerperetten på feltene. «Unnskyld at jeg avbrøt, men si meg, er ikke denne uranen helsefarlig?»

«Jo, vi har drøftet saken i skole- foranstalter, og vi er klar til å sette i verk nødvendige forholdsregler. I første omgang vil jeg nettopp ønske å vise seg utstrikkelig, er det mulig at vi må slutte undervisningen fra den 21. mai av. Det vil vi vise seg.»

Her bryter distriktlegen inn og sier: «Det er klart at uranen er helsefarlig. Bl. a. har det vist seg at den virker nedbrytende i levervevet. Det som til slutt danner i uranrike områder, blir snart skadet. Det har vi eksempler på også her i Alta. Etter Eivangs hypoteser er antall barn som faller av hver dag, proporsjonal med fjerdte potens av uranrik strøk. Denne hypotesen har vist seg å holde. Her i Alta har en i et øsk, konstatert at de lektorator som oftest besøker WC, har størst helsefarlig.»

Vi iler til med en enighetserklæring og spør så bergmestere og det virkelige kan la seg gjøre å få i gang en kjemisk reaksjon mellom uran og sveovel-hydrokysydul, da vi tviler sterkt på riktigheten av rektors påstand.

«Jo, det er forenlig å akseptert i vitenskapelige kretser. Det er ut med funnet fram til en løvsmekter. Den kinesiske geolog Eghveitvald har regnet ut at det av 1 liter uran kan fremstilles 0,00324 gram uran. Hvis vi så regner med at halvparten av gymnastens elever hver dag har etterlatt seg 0,53 liter urin på WC, vil det etter mine beregninger si det samme som dette folket inneholder rundt omkring 227 kg uran, og det er jo relativt meget. De største uranruvner i USA har ikke mer enn ca. 100 kg hver, så det skulle være store muligheter for gruvedrift her i Alta. «Ja, hvordan er det, rådmann, har dere store planer med hensyn til gruvedriften?» spør vi. «I første omgang vil gruvene besjefte ca. 250 mann. Det vil igjen si det samme som at arbeidsledigheten i Alta er en saga blott. — Senere har vi

Da Altarussen ville til Island

Eventyr for modne grønnruss

Det var engang 22 søte russ som ville til Island. Islandet var lenge hadde giret dem, og den ville ikke dra sin vei. Alt hva fornuftig finansmng grøt og bad, like lite hjalp det. Trolldomsfrelse, og alle slags orakler, divagerte hapefulle, for den vende bekken hadde vært i same mjen, og forhekset alle sammen, må igjen.

A. hvor deilig de skulle få det på Island! Nå gjaldt det bare å skaffe sølv og gull nok, slik at de kunne reise med den store brum-brum-fuglen. Revy måtte de ha, en stor og flott revy som skulle spørres i sjø kirkegode. Da revyen var ferdig, kom det folk fra fjern og nær. De ga sine skilling og fikk lov til å komme innover. Der opplevde de alt det de hadde drømt om, og da de kom hjem igjen, lovprieste de alle det de hadde sett og hørt, og flere og flere dro av sted for å se. Aldri hadde det vel vært slik folkevandring der i bygda før. Og de 22 gjeldet seg.

Revysejfen gned seg i hendene og tenkte på den søte Islandsfuglen som skulle møte Men Små-Nils var ikke glad. Han kunne ikke finne bukka si. Han sprang rundt og rev seg i bustene og gråt og lur seg. Men han ikke bukka si, kunne han ikke spille revy, og da kom han heller ikke til Island. De spyt russ bante og svor, og Små-Nils gråt. Men så fant han bukka, og glad og fornøyd gikk han av sted.

Etter som tiden gikk, stramte det inn en masse sølv og gull. Russen hadde gjort hva den kunne. Nu spustes det ature om julenissen ville hjelpe dem. De hadde skrevet et så pent brev til ham og bedt ham snakke tynt i alt brum-brum-fuglen. Men julenissen hjalp dem, og på julenissen trodde de, må vite.

Men så hendte det på julenissen så nei. De 22 russ gråt og bar seg, men nei, like lite hjalp det.

En rdrudd hadde etter mange år som den bestemt seg å slutte med drikkingen. En merat av ham så at dersom han bare klarte å gå Turisten forbi ofte nok, ville han nok bli av-goddom. Og så en dag kom han for første gang hadde gått tretti meter forbi Turisten, så han til seg selv: «Dette var pinasod godt gjort! Dette fortjener jeg sannelig en dram for!»

Vibe klager
at vi i stedet for å sende inn bildet av Alta Rådhus kom i skade for å overlate trykkesaker til det gamle Operas. Bildet av rådhuset følger i neste nummer. Red.

Siden den gangen har russeren trutt på julenissen. Hva skulle de nå gjøre? De ville ut i verden, men hvordan skulle de ordne det? De la mange planer. Kanskje de kunne dra til nabolandet og besøke kongen der? Han ville sikke de vel i mot dem.

Men det var det at de ville så gjerne til Island. De hadde hørt at pentene der var så fager at det lyste av dem, og guttene skulle være noe til karer. De håpet og ventet i det lengste. Kanskje ville nissen hjelpe Altarussen likevel. Så er de ikke dratt til nabolandet, så venter de vel en del.

Snipp snapp snute, eventyret ute. Og så skal lille grønnrussduttan lalle pent og sove —.

Vårens nyheter i damer- herre- og barne- konfeksjon for De hos **A. SKOGLUND** Alta. Telef. 157 - 121

Til 17. mai! Flagg i alle størrelser, Flaggline og flaggstang Kuler Sloyer - Rosetter Trompetter

H. F. ESBENSEN

- Vadsp -

TRELAST- OG BYGNINGSARTIKLER

LAURITZ SCHJETNE

- Vadsp -

Telef. 1520 - 1313

RØD- OG GRØNNRUSS

og alle andre

kjøper godt og billig hos

VIGGO BRUUN

- Bukta -

Torpes Brannkasse
Skadeforsikring
Bygninger - løsøre - varer
Oreie viklar - Løve-premier
Representant: Lensmannen

Stort uranfunn i Alta!

For to dager siden begynte det å gå rykter her i Alta om at det var funnet kolossale mengder uran på Annesv. Vi i redaksjonen for Rød-Mix trodde selvsagt på en ualmindelig grov form for matspek eller hva en så vil kalle sig. Men da vår kollega Halvdan Kvernmo kom innom redaksjonen i går og fortalte at han selv var helt overbevist om at ryktene var sanne, begynte vi så smått å rökkes i vår overbevisning. Kvernmo fortalte nemlig at han hadde foretatt åstedbefaring, og han kunne med bestemt hende at her var det uberolige mengder uran til stede.

Vi va vår kjære kollega om en nøyaktig stedsangivelse, da også vi hadde tenkt å foreta åstedbefaring. Kvernmo tegnet da opp et kart med en etter sigende helt eksakt avmerking av det angjeldende sted. Og som den gode pressmannen han var, ville han ikke lede oss på avveier. For å være helt sikker på at vi skulle kunne finne fram, ba han oss å lukte på fingeren sin. Han hadde nemlig tatt med seg en uranprøve, så han i det han sprang på der.

Vel, vi gikk. Etter nøyaktig 37 min. hadde vi oss fremme på det angjeldende sted. Og som litt i været, og straks registrerte vi en forferdelig uranestank. 20 meter bortenfor oss lå det gamle fallederige doet som er Finnmark Off. Gjymnas' stothet. Det var ingen tvil i våre sjeler om hvor lukten kom fra. Kvernmo hadde lurt oss opp i stry. Vi fikk oss fullstendig desillusjonerte over den dårlige pressekultur vår kollega tydeligvis var tilhenger av.

Nå vel for alle tilfelles skyld ble vi brakt med oss av en egen private gettegjeller, og etter å ha rottet litt med den en stund, begynte den virkelige åstedbefaring. Og jeg vekselte forstærkerpersone blikke og nikkete megstedsing til hverandre. Være illusjoner var likevel ikke helt fraværet oss.

Det var ingen tvil. Her var det uran i makroskopisk mengder.

Etter å ha forvisset oss helt om dette, begynte vi å gå i sirkler for om mulig å finne ut hvor geigetelleren vår ga tettest likning. Etter en stund var vi framme hvor vi minst hadde ønsket at vi skulle finne uran, nemlig ved det før omtalte WC'et.

Da vi var kommet ca. 3 meter fra inngangsdørr, syntes vi å ha hørt noe ivrige mannsstemmer som hvisket hemmelighetsfullt til hverandre. Vi anstrenget høreorganene våre til det ytterste og etter en stund streifet ordet «uran» ørene våre. Vi styrtet bortover.

Inne på pissoaret sto noen menn i en klynge. Ved nærmere etterlysning viste det seg å være rådmannen, rektor, bergmestere og distriktlegen. Vi distret oss til å hilse, men fikk ikke noe svar. Etter å ha stått og trukket inn den (vid-)underlige uranlukten en stund, kakkert min nervøse kollega meg i ryggen som tegn på at nå måtte jeg gjøre noe positivt. Vel, jeg strammet meg opp og skrek «God dag!», akkurat høyt nok til at det medførte doet begynte å gjære noe vrinskete kast på seg, som om noen hadde glemt å avslutte. De fire viste meg ren rettet seg opp og stirret utalmødig på oss over brillene. Vi skyndte oss å annode om et intervju, og rektor trådte fram i egen høyre person.

Da vi allerede hadde forvisset oss om uranens tilstedeværelse, spurte vi ikke om det, men foreslo å annode om et intervju, og rektor trådte fram i egen høyre person. «Ja, gudskjelov», svarte rektor, «jeg har nemlig selv sikret meg skjerp her. Det kostet meg mye strev for jeg kom fram til at det måtte være uran her. Men etter å ha lest om noen engelske undersøkelser om framstilling av uran ved hjelp av salivinn, ble jeg så sikker overbevist. Det måtte la seg gjøre å få uran til å inngå en kjemisk forbindelse med sveovelhydrokysydul slik at det dannet uran. Etter å ha sammen med noen andre av skolens lektorer hadde foretatt noen vellykkede undersøkelser i denne forbindelse, var jeg snar til å

STORSLETT SAMVIRKELAG

Telefon 17. Storslett.
KOLONIAL - MANUFAKTUR
BYGNINGSARTIKLER - BAKERIVARER
Esso bensin og smørølje

KÅRE HAGAN

MANUFAKTUR - KONFEKSJON
Telefon 25. Storslett.

EVENSEN — Elektro og Trelast

Trelast og bygningsartikler
Dører og vinduer

Småbåter - Esso tank

Elektriske installasjoner

Telefon 116. Skjervøy.

SKJERVØY FISKEMATFORRETNING

FISKEMAT - KJØTT - PØLSER - PÅLEGG
Telefon 54. Skjervøy.
En gros. En detalj.

SKJERVØY SAMVIRKELAG

SKJERVØY
ASS. HANDELSFORRETNING

BADDEREN SAMVIRKELAG

BADDEREN
VELASS. HANDELSFORRETNING

TØREMESTER KARL KIVJERVI

Entreprenørforetning — Trevarefabrikk

Elvebakken. Vareadresse: Bukta.

Telefoner:

Konloret: 386 a. Privat: 401. Trevarefabrikken: 386 b.

SKO DEM I

Alta Skomagasin

Telefon 480

Elvebakken

IS — SJOKOLADE — DROPS
fåes i

KAIKIOSKEN
HAMMERFEST

ALTEIDET HANDEL

ALTEIDET

VELASS. HANDELSFORRETNING

Bestill en suksessertel!
Pakkes og sendes over
hele landet.

PETTER A. HENRIKSEN

Telefon 1128. Vadsp.

ALT I FOTO

FREMKALLING -
KOPIERING -
FORSTØRRING
HENRY HANSEN
- Vadsp -

Når De kommer til
Vadsp, besøk min
sportsavdeling.

Her er utvalgt.

LEIF BJERCK

- Vadsp -

EKVIPERINGEN

VADSP

UTEN SPARING
INGEN TRYGGHET,
INGEN RYGGGRAD

VADSP SPAREBANK

- Vadsp -

ROLF HANSEN
- VADSØ -

Mote- og manufaktur-
varer.

Trikotasje - Garn.

Blomsterforretning.

LEIF HALDORSEN

(tidl. K. M. Kjeldsen A/S)

- Vadsp -

HAMMERFEST BUNKERDEPOT 1/2

HAMMERFEST

2 kraner auto-veker, 100 tonn timen

Kull - Koks - Salt - Sprengstoff

Tanker Mills - Solar - Diesel - Fuel

Telegramadresse: «Bunkers»

Telefon 1859 - Disp. 1857 - 1107

KIOSKFORR. J. RØSTVIK & Co.

Vis-a-vis Hammerfest Sykehus

TOBAKK - SJOKOLADE - FRUKT
HAMMERFEST

A/L Alta Skiferbrudd

Eneforhandler av Alta-skifer,
verdens beste taktetekning

ENGANG LAGT — ALLTID LAGT

Alt i KOLONIAL
MANUFAKTUR
SKOTØY

Ole Bull Aune

Bossekop

Alta Sparebank

Forvaltningskapital kr. 6 200 000.—

Utfører alle vanlige bankforretninger

VI BESØRGER BESTILLING

av billetter for innen- og utenlandske reiser,
både med båt, jernbane og fly.

Undersøk gjennom oss mulighetene for
moderasjoner m. m. Alltid til tjeneste.

M. Bulls Dampskibsekspedisjon

Telefon 306 og 447.

KNUT ØSTLINDEN

Bakeri & Konditori

- Elvebakken -

Telefon 305

ODD AUNE

ALT I SPORTSUTSTYR

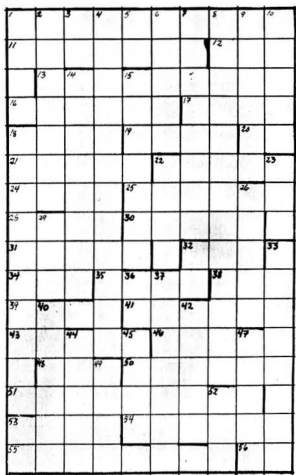
- Alta -

PREMIEKRYSSORD

Nedenfor bringer vi alle tiders premiekryssord, og vi håper leserne vil være flittige med å sende inn besvarelser.

Det er Alta Turistforening som har vært så elskverdigg å sette opp premiene for oss, og her er de:

1. premie: Fotutt Alta—Gargia med rett til å kjøpe middag på fjellstua. Retur, også pr. fot, inkludert i premien.
2. premie: Måneskinnsut på Centrum i vakre og romantiske omgivelser. Ta kona med!
3. premie: Tindbestigning i Komsa-bakken.

NØKKELORD:

1. Trekk sammen	1. Guttenevnt	Loddrett:
2. Musikkultrykk	2. Ikke langt fra	
12. By i Amerika	3. Retning	
13. Ormene	4. Art matematikk	
16. Stat i USA	3. Inntekt	
17. Hæn	6. Brus	
18. Jeg forbyr	7. Uforanderlig	
19. Organisasjon	8. Møte i 1917	
20. Manefase	9. Enhet (nyn.)	
21. Snev	10. Sportsmenn	
22. Dans	14. Trekk se tilbake	
23. Sjøfalkull	15. På nakenfreds planter	
25. Fjard i Nord-Norge	18. Lystspil	
28. Carpe —	22. Spe	
30. Konjunktjon	23. Teig	
31. Øksoverder	26. Inngang	
32. Fylke	29. Tre like	
34. Vigje	30. To vokaler	
35. Guttenevnt	32. Behandler	
38. Mynt	36. De to første	
39. Tysk elv	37. Land	
41. Am. skuespiller	40. Musikktykker	
43. Pikenavn	42. Grunnstoff	
46. By i England	44. Skippverft	
48. Bydel i Oslo	45. Elver i England	
49. Arstider	47. Elv i Sør-Trøndelag	
51. Vitenskap (1 = c)	49. Sjøpæker, omvendt	
53. Jeg tror (+ c)	52. Doneres	
54. Oldtidaby	53. Svar betalt	
55. Treff		
56. Flatemål		

Alta Bok- & Papirhandel

Bøker og blad

Alt i skole- og kontorutstyr

Film- og fotoutstyr

Toalettartikler

Godkjent gullsmedforhandler

Bespek

BREKINS CAFE

i Samvirkeløgets 2. etasje

Alta

Atta-avdelingen av Norges Råkjørerforbund stiftet

I aviser og tidsskrifter har det i den senere tid vært ymtet noe om en ny fagforening som skal ha bilstiftet som Alta. Ennå er det imidlertid en del mystikk omkring det hele, som det jo alltid er med større foretagender her i bygdene. Forleden sendte vi derfor vår spesielle medarbeider for å utforske saken. Vi har ham selv fortelle:

Jeg hadde hørt at den nye foreningen skulle ha sitt hovedsete på drosjeholdeplassen på Elvebakken. Og dit satte jeg kursen, på moped. Med det samme jeg kom rundt svingen og skulle kjøre inn, hørte jeg en skrekkelig uling bak meg, og før jeg fikk sukk for meg, suste en blå skygge forbi. Det var ikke mulig for meg, som jeg er en del nærsynt, å beskrive hva jeg så. Jeg kjente bare lukten av svidd gummiløp og kaldt maruluft.

Litt forfremmet så jeg meg rundt. Så fikk jeg øye på en bil som akkurat skulle starte fra holdeplassen. Jeg skyndte meg bort til den og spurte sjåføren om det naturtenomene jeg nylig hadde vært vitne til. «Ja, det er», lo mannen. «Det var bare forannen i den nye foreningen vår. Han trener det som sammersengen, bare. Det er ingenting å frykte». Og bilen snurret ut fra holdeplassen, holdt på å gjøre klobøtte med det samme den kom ut på 50'en, men rettet seg opp og freste av garde med brøstende exhaust. Fire sekunder senere hørte jeg bare ekkot fra hornet et sted borte på Bossekoppasiden.

Med rare tanker gikk jeg inn i venteværelset. En person med plater og bandisjer rundt hodet var noe av det første jeg fikk øye på. Han sa ut til — Ja, her var sannelig ett av medlemmene i denne nye, sagnomstule forening!

Jeg hadde rett, vi hadde det seg. «Hallo. Dette er pressen. Rød-Mix. Vi ville gjerne vite litt mer om denne nye foreningen, som er blitt stiftet her. Det går rykter om en rask forening, men det foreligger ikke noe sikkert i saken, og så ville vi gjerne ha forhåndsopplysninger —»

«Hvem da?»
«UH Tungen, vel. Egentlig skulle du helst ha henvendt deg til presidenten selv, men han er veldig opptatt i dag, så —»
«Og hvem er så denne mystiske —»

«Han lystrer navnet Hammaris.»

«Så, og når var det at denne foreningen ble stiftet, og når valgte dere styremedlemmene?»
«Tja, Det er litt uegentlig her. Folk har først i det aller siste fått høre om prosjektet, og så tror de at alt er nytt. Men sannheten er at foreningen har eksistert helt siden vi flyttet inn i disse nye omgivelserne. Han pekte rundt seg i det vesle værelset.

«Og noe valg har vi aldri hatt. Det var ikke nødvendig. Det var bare Hammaris som kunne komme på tale da vi skulle velge oss en formann. Og så ble altså Tungen nestformann.»

«Sekretær, kasserer og slikt, det har dere vel også?»
«Ja. Det er jo endel arbeid for slike også. Vi må stadig skrive i avisene, stadig er det noen som liksom skal pirke bort i dus vi foretar oss. Og så er det prmie, forskringer o.l.

Lærer Larsen har enstemmig fått den siste jobben. Sekretærtitelen skal lektor Bjørnøy få når han klarer oppgavelsen. Vi trenger lærde karer når vi skal banke lensmannen.»

«Er den stor, denne forening?»
«Freløping er vi ikke så mange. Det er meget strenge krav for å bli oppatt, og strykeprosenter er stor.»

«Vi har hørt at dere har gitt diplom til pastor Brunstad —»

«Ja... — men merket får heller ikke han for han har hatt sin første kollisjon. Etter fire kollisjoner blir man styrekandidat, og sannlig får man den høyeste utmerkelsen.»

«Og disse merkene, hvordan ser de ut?»

«Det er helt forskjellig. Det kan være armstudsor, ringor, kjeder, skollaser, streitpinner, kunstige tenner, sagrettenner og mye annet. Vitsen er bare at de stammer fra en overkjørt person. Og den høyeste utmerkelsen man kan få, er en kappkjøring med lensmannen. Vi arrangerer det hele på forhånd, og det er alltid meg som står på en slik kappkjøring av stabelen. Hittil er det ikke så mange som har fått æren —»

Føreløping er det Larsen som står for. Han kan hva dag det skal være overlevert sin andre kollisjon. Det han klager over, er at det er så små sjanser til slike kollisjoner her. Det er ingen som tør, sier han.»

«Og ellers?»
«Nå ja. Det er ikke stort å si. Vi er litt over 40 til sammen, men vi vil selvsagt bli flere. Nylig mistet vi også ett av våre beste medlemmer, sjåfør Sara. Da hun hørte at hun ikke fikk beholde sin gamle bil, bestemte hun seg for å selge den. Hun hadde nemlig 100 i tilkjenne forbi Østlyngen, der hvor

lensmannen har sine kontorer, så ble han furten og meldte seg ut av denne eksklusive forening vår. Og der ser dere resultatet, mine herrer, så han til de andre sjåførene og meg, idet han pekte ut av vinduet. Vi sa en grå bil som langsomt seg forbi en fotgjenger, mens to syklistene passerte i god fart.

«Han streiker over de dårlige tidene», opplyste vår intervjupøkket.

«Men som sagt. Vi vil gjerne ha flere nye medlemmer. Det var kanskje en tanke for dere borte på Gymnasen?»

«Det er så vanskelig med bil-er, vet De. Ikke får vi fart noen, og ikke kan vi kjøpe selv.»

«Medlemmer blir dere likevel. Det er bilene nok i bygdene.»

«Og så er det dette med sertifikatet. Det tar kanskje tid. De vet disse offentlige kontorene. Det er tverrtemo bare en fordel ikke å ha sertifikatet. Det er mye lettere å klare oppgavelsen da, skjønner?»

«Hvordan det?»

«Ja? Trafikkreglene vel! De er bannlyst i klubben. Og en behøver ikke å kunne kjøre så flott. Bare en får start, og så vet hvor gasspedalen befinner seg, er en ovenpå. Hils karnetaten disse med det. Jeg er en erfaren mann —»

Og med disse ordene ringeløp for ørene gikk vi medarbeider ut av forening. Foreningens mysterium ser oppklart. I lønnen hadde han forresten en invitasjon til å overvære treningen, som foregår alle de lørdagskveldene når lensmannen er på kino. Til sjøengjeld skulle vi i redaksjonen av Rød-Mix rykke inn følgende notis:

Råkjørere: Stupt opp om foreningens: Høkk kontingenten! Elevkull ta opp fra høsten.

Uskyldigheter ved rusen

Når De ser en lektor åpne bildøren for sin kone, kan De være salig forvundet om at enten kona eller bilen er 53.

Skilt ved F.O.G.s OGS: Når dette skiltet er under vann, er veien ikke farbar!

Varaslen møret seg med å skyte fregner i lektor Jacobsens vinterbekte atsk.

Lektor har ikke megst i øverste etasje, men for en oppgang!

Lektor Kyte motok nyheten med byenrybner.

Bak fru Kristensens smil var det ikke annet enn tenner.

Lektor Bjørnøy, det han sender inn siste avdrag på så — bil: Hermed skulle vi være kvitt. Ærbødigst — men ikke jenger Deres. —

Man sier om lektor Docum: Han er ikke riktig seg selv i daz. heldigvis —

Lektor Østlyngen sier på vanskeligheten med å skaffe familien mat i våre dager, består i at Staten alltid forlanger å sitte med bordet.

Vi De ikke sitte på, froken? spør lærer Larsen idet han slår hodet ut av bilvinduet.

Jeg skal samme vei selva.

Om lektor Teerland: Håndskriften var som en piggetad-sperring.

Froken Våge er av den typen som går gjennom livet og trøkker i dører hvor det står Skyt!...